

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. v. De maria que vrgente fame comedit filiu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

nēquiores virorum presentem hanc protulisset etatē pro quibus omnis gens pariter mereretur extingui. Sed & in vi. libro de eisdem talia scribit. Et eorum inquit qui per totam ciuitatē famis inedia corrumpebantur multitudo innumerabilis erat: quorum nec explicari miseria potest. Per singulas nāq; domos sicubi aliquid fuisset cibi repertum: bella continuo et cedes inter caros ipsosq; parentes ac liberos nascebantur: dum non solum e manibus: sed ex ipsis etiam faucibus inuicem cibum rapere certabant. Fides autem nec mortuis erat. Sed & ipsi cum iam spiritum exalarēt perscrutabantur a predonibus: ne cui forte intragremium cibi aliquid refideret. Alii autem per inediam hiantes: velut rabidi canes huc atq; illuc ferebantur: & quasi insania quadam exagitati in easdem domos sub momento temporis iterum ac sepius iruebant. Omnia tamen necessitas vertebat in cibum: etiam illa que nec mutis quidē animalibus edere vsq; fuit. Ad vltimum ne loris quidem vel cingulis aut ipsis etiam calciamentis abstinerunt. Porcorum quoq; indumenta detrahentes conficienda dentibus ingerebant. Nonnulli & feni veteris festucas edebant: sed & de quisquiliis collectis parissimū pondus dragmis quattuor distrahebant.

¶ De maria que vrgente fame comedit filium.
Capitulum. VI.

Sed quid opus est per hoc pondus illius famis explicare cum gestum sit ibi facinus quod neq; apud grecos/ neq; apud barbaros illius vllus accepit auditus: horrendum quidem dicitur: auditu vero incredibile. Equidem libenter tam immane facinus ne quis me crederet monstruosa narrare siluissim: nisi multos memorie nostre viros testes cōmissi sceleris habuissim. Porro vero ne aliquid in hoc prestare patrie me arbitror: si subtraham eorum verba quorum pertulit facta. Mulier quedam ex his que vltra iordanis aluuiū cōmanebāt: nomine maria eleazari filia: de vico bethoron quod interpretatur domus ysopi genere & facultatibus nobilibus: cum reliqua multitudine que confluxerat hierosolinis reperta: cōmunem cum omnibus obsidionis casum ferebat. Huius reliquas quidem facultates: quas domo in urbem conuexerat tyranni inuasere: si quid vero reliquiarum ex magnis opib; fuerat quib; victum quotidianum pertenuem duceret: irruent

Nota maximum facinus

Polícratici de Curialū nugis.

Satellites
predonum.

Qualiter m̄
iugulauit fili-
um et coquit
medietatē.

Matris verba
ad incitādum
p̄dones vt cō-
medāt de filio

tes per momenta predonum satellites rapiebant. Pro quibus ingens mulier velut infania iam quasi ex indignatione fatigabatur: ita vt interdum predones maledictis in necem sui & cōnitiis instigaret. Venim cum neq; irritatus quisq; neq; miseratus eam opprimeret: & si quid forte cibi fuisset quesitum ab ea: id ab aliis quereretur: nec iam vsq; reperiendi copia fieret: famis autem dira visceribus ipsis insisteret ac medullis & ad furorem perurgeret iam inedia: fame et ira pessimis vsa consultoribus: contra ipsa iam armatur iura nature. Erat namq; ei sub vberibus paruulus filius: hunc ante oculos ferens inquit: infelicis matris o infelicior fili/ in bello fame & direptione predonum cui te reseruabo? nam & si vita sperari posset: & iugo seruitutis romane vrgemur. Sed nūc etiam ipsam seruitutem preuenit fames. Predones vero vtraq; vi grauiores perurgent. Veni ergo o mīnate. Esto matri cibis/ predonibus furor: seculis fabula que sola deerat cladibus iudeonum. Et cum hec dixisset simul iugulauit filium. Tunc deinde igni superpositum torret: et medium quippe edendo consumit: medium vero reseruat obiectum. Et ecce confestim predones irruunt ab vste carnis nidore cōcepto: mortem minant/ nisi sine mora cibos quos paratos senserāt demonstraret. Tum illa. Partem inquit vobis optimam reseruauī. Et continuo que superfuerat membra retexit infantis. At illos repente ingens horror inuasit: et crudeles quibus animi diriguere: vox faucibus interclusa est. Illa vero truci vultu: & ipsis etiam predonibus truculentior: meus inquit hic filius est: meus est partus: & facinus meum est. Edite nam & ego prior comedi que genui. Nolite effici aut matre religiosiores: aut femina molliores. Quia si vos pietas vincit & execramini cibos meos: ego que iam talibus pasta sum: ego his iterum pascar. Post hec illi territi trementesq; discedunt: qui hunc solum ex omnibus facultatibus suis misere matri reliquerant cibum. Repleta est autem confestim vniuersa ciuitas nepharii sceleris, nuncio: & vnusquisq; ante oculos facinus quod perpetratum fuerat adducens: tanq; si ipse hoc perpetrasset horrebat. Omnes autem quos famis necessitas perurgebat: festinabāt magis ad mortem: beatos dicentes eos quibus contigit interiisse: priusq; talium malorum polluerentur auditu. Hec quidem iosephus.

¶ De numero occisorum: captiuorum/ & peremptorum fame. Capitulum. VII.